

Sygn. akt I C 103/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Łukasz Wilkowski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Justyna Wieteska

po rozpoznaniu w dniu 02 października 2017 roku w Płocku na rozprawie

sprawy z powództwa M. P. i G. P.

przeciwko (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódek M. P. i G. P. solidarnie na rzecz pozwanego (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 5.417,00 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 103/17

UZASADNIENIE

M. P. i G. P., w pozwie z dnia 09 grudnia 2016 roku, skierowanym do Sądu Okręgowego w Szczecinie, przeciwko (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wniosły o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty na podstawie weksla Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 marca 2006 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I Nc 95/06 z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. (...) z K. w stosunku do G. P. i M. P., jako obejmującego roszczenia przedawnione oraz o obciążenie pozwanego kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazały one, iż na podstawie tego tytułu w 2007 roku zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikom przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Choszcznie J. B. i było prowadzone pod sygn. akt IM 1189/07. W trakcie trwającego postępowania została wyegzekwowana od dłużników solidarnie kwota w wysokości ok. 100.000,00 zł. Postępowanie egzekucyjne uległo umorzeniu z mocy samego prawa stosownie do treści art 823 k.p.c., co komornik stwierdził postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2016 roku. Pismem z dnia 25 listopada 2016 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Żyrardowie A. D. zawiadomił o wszczęciu egzekucji na rzecz pozwanego, jako następcy prawnego pierwotnego wierzyciela. Umorzenie postępowania z mocy prawa spowodowało unicestwienie skutków złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji w postaci przerwania biegu przedawnienia. Dlatego jako początek okresu niezbędnego do stwierdzenia czy podniesiony zarzut przedawnienia jest zasadny należy wskazać datę wydania nakazu tj. 23.03.2006r. W ocenie powódek w związku z umorzeniem egzekucji z mocy prawa nie został przerwany bieg terminu przedawnienia również poprzez nadanie klauzuli wykonalności w dniu 11 maja 2006 roku. Stąd też, ich zdaniem dochodzona należność uległa przedawnieniu z dniem 23 marca 2016 roku. Dodatkowo z treści

zawiadomienia wynika, iż wierzyciel nie otrzymał żadnych kwot i nie pomniejszył dochodzonej należności nawet o koszty procesu (k. 2 -4).

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Płocku (k. 49).

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu zaprzeczył wszystkim twierdzeniom powódek. Wskazał, iż okoliczność uiszczenia kwoty 100.000,00 zł na poczet długu potwierdza fakt uznania długu przez stronę powodową i prowadzi do przerwania biegu przedawnienia. Podniósł nadto, iż w jego ocenie czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia jest wniosek wierzyciela o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Taką czynnością jest również wniosek o wszczęcie egzekucji. Nadto roszczenie objęte tytułem wykonawczym zostało zabezpieczone poprzez wpis hipoteki przymusowej na sumę 236.534,90 zł ustanowionej na prawie własności nieruchomości położonej w C. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Choszczynie prowadzi KW (...). Hipoteka ta została ustanowiona w związku z uzyskaniem dalszego tytułu wykonawczego z dnia 15 marca 2013 roku (k. 62 - 66).

W toku dalszego procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty wydanym na podstawie weksla w sprawie sygn. akt I Nc 95/06 w dniu 23 marca 2006 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku nakazał pozwanym G. Ł., M. P., H. P. i K. Ł., aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. św. J. z K. w R. kwotę 167.125,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od tej kwoty od dnia 24 lutego 2006 roku do dnia zapłaty oraz koszty w kwocie 2.569,10 zł. Nakaz ten uprawomocnił się w całości w dniu 04 maja 2006 roku (nakaz zapłaty - k. 19, zarządzenie - k. 25 akt sprawy sygn. akt I Nc 95/06 Sądu Okręgowego w Gdańsku).

W dniu 11 maja 2006 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku nadał tytułowi temu klauzulę wykonalności i wydał ją wierzycielowi (nakaz zapłaty - k. 19 akt sprawy sygn. akt I Nc 95/06 Sądu Okręgowego w Gdańsku).

W dniu 25 lipca 2006 wierzyciel złożył wniosek do Komornika Sądowego rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Szczecinku o wszczęcie egzekucji przeciwko w/w dłużnikom, wnosząc o prowadzenie egzekucji z rent/emerytur G. Ł., M. P. i H. P., z działalności gospodarczej K. Ł. i G. Ł., z rachunków bankowych, wierzytelności z Urzędu Skarbowego. Postępowanie to zostało wszczęte w dniu 30 lipca 2006 roku w sprawie sygn. akt II Km 228/06 i było prowadzone zgodnie z wnioskiem wierzyciela. W dniu 09 sierpnia 2006 roku Komornik ten wszczął również postępowanie egzekucyjne z nieruchomości stanowiącej własność dłużników M. P. i H. P. położonej w C. przy ul. (...) KW nr 5737. Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2006 roku Sąd Rejonowy w Szczecinku w sprawie sygn. akt I Co 982/06 na skutek skargi dłużników M. P. i H. P. nakazał Komornikowi Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Szczecinku, aby przekazał postępowanie egzekucyjne w części dotyczącej egzekucji z nieruchomości właściwemu komornikowi zgodnie z przepisem art 921 k.p.c. Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2006 roku Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Szczecinku uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia sprawy i przekazał wniosek egzekucyjny wierzyciela wraz z tytułem wykonawczym Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Choszczynie i ustalił zaległość dłużników na kwotę 183.741,84 zł wg. wyliczenia na dzień 21 grudnia 2006 roku w tym dla wierzyciela 167.892,41 zł + odsetki 15.849,43 zł (dokumenty zgromadzone w aktach sprawy II Km 228/06).

Dalej egzekucja prowadzona była w oparciu o ten sam wniosek przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Choszczynie w sprawie sygn. akt Km 1189/07. Na wniosek wierzyciela z dnia 25 lipca 2007 roku Komornik w dniu 31 sierpnia 2007 roku przyłączył się do toczącej się już egzekucji z nieruchomości objętej księgą wieczystą KW (...) A stanowiącej własność G. Ł.. W jego toku dokonał opisu i oszacowania tej nieruchomości w dniu 08 maja 2008 roku i ustalił jej wartość na kwotę 546.000,00 zł. Na dzień 1 lipca 2009 roku wyznaczony został pierwszy termin licytacji tej nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Choszczynie. Licytacja nie doszła do skutku z uwagi na brak

licytantów, w związku z powyższym został wyznaczony drugi termin tejże licytacji na dzień 16 września 2009 roku. Również ta licytacja nie doszła do skutku z uwagi na brak chętnych licytantów. W tej sytuacji jeden z wierzycieli hipotecznych (...) w B. we wrześniu 2009 roku złożył wniosek o przejęcie nieruchomości dłużnika, który został uwzględniony przez Sąd. W ramach planu podziału sumy uzyskanej od wierzyciela hipotecznego na rzecz wierzyciela w sprawie niniejszej została przyznana kwota 2.973,00 zł. Jednocześnie na wniosek wierzyciela Komornik przystąpił do opisu i oszacowania nieruchomości położonej przy ul. (...) w C. stanowiącej własność M. P. i H. P.. Czynność ta została przeprowadzona w dniu 27 lipca 2010 roku, a wartość nieruchomości ustalono na kwotę 495.000,00 zł. Pierwszy termin licytacji tej nieruchomości wyznaczono na dzień 02 marca 2011 roku, jednakże z uwagi na brak licytantów nie doszła ona do skutku. Jednocześnie postanowieniem z dnia 19 maja 2011 roku Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie niniejszej w części, co do wszystkich sposobów egzekucji wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości i świadczenia ZUS. Na dzień 18 lipca 2011 roku wyznaczono termin II licytacji przedmiotowej nieruchomości. Również ta licytacja okazała się bezskuteczna. Żaden z wierzycieli nie złożył również wniosku o przejęcie nieruchomości, stąd też postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2011 roku Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne z przedmiotowej nieruchomości w oparciu o treść art 985 § 1 k.p.c. W dniu 14 września 2012 roku wierzyciel złożył ponowny wniosek o wszczęcie egzekucji z tej nieruchomości. Ponownie został przeprowadzony opis i oszacowanie tej nieruchomości. Postanowieniem z dnia 12 września 2013 roku Komornik zawiesił postępowanie egzekucyjne w zakresie przedmiotowej nieruchomości, a postanowieniem z dnia 25 czerwca 2014 roku stwierdził, że postępowanie to w zakresie nieruchomości uległo umorzeniu z mocy samego prawa na podstawie art 823 k.p.c. Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2015 roku w związku ze zmianą wierzyciela i brakiem tytułu wykonawczego na nowego wierzyciela Komornik zawiesił postępowanie egzekucyjne, a następnie postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2016 roku stwierdził jego umorzenie z mocy prawa na podstawie art 823 k.p.c. (wniosek o wpis - k. 33, protokół opisu i oszacowania - k. 83, obwieszczenie - k. 124, protokół - k. 194, obwieszczenie - k. 230, protokół - k. 247 wszystkie I tomu akt sprawy Km 1189/07, postanowienie o przysądzeniu własności - k. 57, projektu planu podziału - k. 65 - 71, obwieszczenie - k. 92, obwieszczenie - k. 137, protokół - k. 175, postanowienie - k. 184, obwieszczenie - k. 211, postanowienie - k. 221, wniosek - k. 220, postanowienie - k. 298, postanowienie - k. 336, postanowienie - k. 346 wszystkie II tomu akt sprawy Km 1189/07).

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2007 roku wydanym w sprawie sygn. akt I Co 69/07 Sąd Okręgowy w Gdańsku wydał wierzycielowi Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo - Kredytowej im. św. J. z K. w R. kolejny tytuł wykonawczy w postaci tego nakazu zapłaty - oznaczony Lp. 2, w celu prowadzenia egzekucji z nieruchomości dłużników M. i H. P. położonych w C., przy ul. (...) (Kw. (...)) i w C. w postaci działek nr (...) (Kw (...)) (postanowienie z dnia 17.04.2007r - k. 82 akt sprawy sygn. akt I Nc 95/06 Sądu Okręgowego w Gdańsku).

W dniu 06 marca 2013 roku wierzyciel złożył do Sądu Okręgowego w Gdańsku wniosek o wydanie kolejnego tytułu wykonawczego, opatrzonego kolejną liczbą porządkową, celem ustanowienia hipoteki przymusowej na nieruchomości stanowiącej współwłasność dłużników na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej, położonej w C. przy ul. (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Choszczynie prowadzi KW nr (...) (wniosek - k. 83 akt sprawy sygn. akt I Nc 95/06 Sądu Okręgowego w Gdańsku).

Postanowieniem z dnia 15 marca 2013 roku Sąd Okręgowy wydał wierzycielowi Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo - Kredytowej im. św. J. z K. w R. kolejny tytuł wykonawczy w postaci tego nakazu zapłaty - oznaczony Lp. 3, w celu ustanowienia hipoteki przymusowej na nieruchomości stanowiącej współwłasność dłużników M. P. i H. P. na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej, położonej w C. przy ul. (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Choszczynie prowadzi KW nr (...) (postanowienie z dnia 15.03.2013r - k. 87 akt sprawy sygn. akt I Nc 95/06 Sądu Okręgowego w Gdańsku).

Hipoteka taka została wpisana w księdze wieczystej nr (...) na podstawie wniosku wierzyciela z dnia 18 lutego 2014 roku (wydruk z KW - k. 67 - 71).

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie sygn. akt I Co 108/15 Sąd Okręgowy w Gdańsku na wniosek (...) Bank S.A. w W., nadał klauzulę wykonalności przedmiotowemu nakazowi zapłaty na rzecz nowego

wierzyciela (...) Bank S.A. w W. (postanowienie z dnia 29.06.2015r - k. 90 akt sprawy sygn. akt I Nc 95/06 Sądu Okręgowego w Gdańsku).

W dniu 14 listopada 2016 roku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Żyrardowie A. D. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko G. P., M. P. i K. Ł. celem wyegzekwowania od dłużników kwoty 167.125,27 tytułem należności głównej, odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od należności głównej do dnia zapłaty, zasądzonych kosztów procesu i kosztów postępowania klauzulowego oraz kosztów poprzednich egzekucji i kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. Do wniosku tego załączył tytuł wykonawczy wydany na jego rzecz postanowieniem z dnia 29 czerwca 2015 roku (wniosek - k. 1, tytuł wykonawczy - k. 2 akt sprawy KM 2345/16 (...) A. D.).

Powyższy stan faktyczny wynikał z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz aktach egzekucyjnych i w żaden sposób nie był kwestionowany przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Na wstępie wskazać należy, iż powódki nie określiły w sposób precyzyjny, którego tytułu wykonawczego dotyczy ich roszczenie, w tym znaczeniu, iż nie wskazały daty nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Jednakże z uzasadnienia pozwu i podnoszonych przez powódki twierdzeń jednoznacznie wynika, iż przedmiotem niniejszego procesu był ostatni z tytułów wykonawczych tj. ten wydany na rzecz pozwanego i stanowiący podstawę egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Żyrardowie A. D..

Jak wskazuje logika pozbawić wykonalności można coś, co jest wykonalne. Jeżeli dany tytuł wykonawczy nie podlega wykonaniu to nie można go pozbawić wykonalności, bowiem byłoby to orzeczenie zbędne i nieskuteczne. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 maja 2014 roku sygn. akt II CSK 679/13 powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego w całości lub w określonej jego części. Dłużnik traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia. Powództwo to jest więc niedopuszczalne w części, w której wykonalność tytułu wykonawczego wygasła na skutek jego zrealizowania. Oczywiście powyższe stosownie do treści art. 316 § 1 k.p.c. ustalane jest według stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy, a zatem nie ma znaczenia to, czy w chwili wytoczenia powództwa tytuł podlegał jeszcze wykonaniu czy też nie. Istotne jest to jak kształtuje się ta kwestia w chwili zamknięcia rozprawy. Powódki w sprawie niniejszej jako pierwszy argument uzasadniający ich roszczenie wskazały wyegzekwowanie przez Komornika pierwotnie prowadzącego przeciwko nim postępowanie egzekucyjne kwoty 100.000,00 zł. Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego nie wynika jednak taka okoliczność. Co prawda w planie podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży jednej z nieruchomości przejętej przez wierzyciela zaplanowano na rzecz wierzyciela pierwotnego kwotę 2.973,00, ale jednocześnie z dokumentów rozliczeniowych w sprawie niniejszej nie wynika przekazanie takiej kwoty na rzecz wierzyciela. Co prawda była w toku tego postępowanie prowadzona również egzekucja ze świadczeń emerytalnych dłużników, ale w tym przypadku całość kwot była przekazywana na rzecz innych wierzycieli, bowiem egzekucja była prowadzona przeciwko dłużnikom również przez innych licznych wierzycieli. Na rzecz poprzednika prawnego pozwanego nie przekazano nic. Powódki nie przedłożyły w tym zakresie żadnych dowodów, a również z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy KM 1189/07 nie ma potwierdzenia wyegzekwowania przez Komornika na rzecz wierzyciela takiej kwoty. Nadto, jak wskazano wyżej, jeżeli Komornik taką kwotę by wyegzekwował, to w tym zakresie

tytuł wykonawczy nie podlegałby wykonaniu, jako już wykonany, a tym samym nie mógłby zostać pozbawiony wykonalności.

Zasadniczy zarzut skierowany w sprawie niniejszej przez powódki przeciwko przedmiotowemu tytułowi wykonawczemu to zarzut przedawnienia roszczenia objętego tym tytułem. Zarzut ten nie jest jednakże w sprawie niniejszej uzasadniony. Stosownie do treści art 125 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. W sprawie niniejszej nie mamy roszczenia dotyczącego świadczeń okresowych, zatem termin przedawnienia, w związku z tym, iż roszczenie jest stwierdzone orzeczeniem Sądu, wynosi 10 lat. W tym zakresie nie było między stronami sporu. Bez wątpienia tytuł egzekucyjny został wydany w sprawie niniejszej przeszło 10 lat temu. Nie oznacza to jednakże tego, iż roszczenie nim stwierdzone jest przedawnione. Ustawodawca bowiem w art 123 k.c. wskazał przypadki przerwania biegu przedawnienia, po których to stosownie do treści art 124 k.c. termin ten biegnie na nowo. Jednym z tych przypadków jest stosownie do treści art 123 pkt 1 k.c. podjęcie czynności przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętej bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. W ocenie powódek w sprawie niniejszej przez okres 10 lat nie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia w żaden sposób. Pozwany tymczasem wskazuje na po pierwsze złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, po drugie wniosku o nadanie klauzuli na rzecz następcy prawnego, po trzecie wniosku o wpis hipoteki przymusowej zabezpieczającej roszczenie objęte przedmiotowym tytułem wykonawczym.

W dawniejszym orzecznictwie Sąd Najwyższy stał na stanowisku, że wniosek o nadanie tytułu wykonalności nie przerywa biegu przedawnienia, a skutek taki powoduje dopiero wniosek wierzyciela o wszczęcie egzekucji (tak wyr. SN z 24.9.1971 r., II CR 358/71, Legalis; wyr. SN z 22.2.1973 r., III PRN 111/72, OSNCP 1974, Nr 1, poz. 12; uchw. SN z 20.2.1974 r., III CZP 2/74, OSNCP 1975, Nr 2, poz. 18; wyr. SN z 4.8.1977 r., IV PR 160/77, Legalis). Ta linia orzecznicza uległa jednakże zmianie w uchwale z dnia 16 stycznia 2004 r. sygn. akt III CZP 101/03, w której Sąd Najwyższy uznał, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg okresu przedawnienia. Choć sformułowana przez Sąd Najwyższy teza bezpośrednio dotyczyła tylko bankowych tytułów egzekucyjnych, Sąd Najwyższy nie pozostawił wątpliwości, że skutki prawne wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie mogą być zróżnicowane ze względu na źródło tytułu egzekucyjnego. Sąd przyjął, że "zapatrywanie o dopuszczalności zróżnicowanej oceny wpływu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na bieg przedawnienia w zależności od tego, czy wniosek dotyczy bankowego tytułu egzekucyjnego, czy też sądowego tytułu egzekucyjnego, nie przekonuje. Należy podzielić pogląd, zgodnie z którym konstytutywny lub deklaratywny charakter klauzuli wykonalności nie zależy od rodzaju tytułu egzekucyjnego, lecz od tego, czy postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności modyfikuje wynikający z tytułu egzekucyjnego przedmiotowy bądź podmiotowy zakres egzekucji (orzeczenie konstytutywne), czy też jedynie potwierdza wynikający z tytułu egzekucyjnego zakres egzekucji (orzeczenie deklaratywne)". Skład orzekający trafnie zwrócił uwagę, że o kwalifikacji czynności jako przerywającej bieg przedawnienia rozstrzyga okoliczność, czy czynność taka jest obiektywnie konieczna w celu zaspokojenia roszczenia. Stanowisko to podtrzymane zostało w nowszym orzecznictwie (por. wyr. SN z 12.2.2015 r., IV CSK 272/14, Legalis oraz przywołane w nim orzecznictwo). Konsekwencją uznania złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności za okoliczność powodującą przerwanie biegu przedawnienia jest zawieszenie biegu przedawnienia przez okres postępowania klauzulowego (art. 124 k.c.). Rozwiązanie takie jest zgodne z podstawowym założeniem instytucji przedawnienia, zgodnie z którym okres przedawnienia nie może biec, jeżeli uprawniony nie ma możliwości realizacji roszczenia. A zatem w sprawie niniejszej wierzyciel po raz pierwszy przerwał bieg terminu przedawnienia uzyskując tytuł wykonawczy w dniu 11 maja 2006 roku, kiedy to Sąd nadal klauzulę wykonalności na jego rzecz. Powódki wniosek o nadanie klauzuli wykonalności błędnie łączą z samym wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Jest to zupełnie inna czynność i nawet zniweczenie w przyszłości skutków wszczęcia postępowania egzekucyjnego w związku z umorzeniem postępowania egzekucyjnego

w trybie art 823 k.p.c. nie powoduje zniweczenia skutków wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności. Pamiętać bowiem należy, iż od momentu nadania tejże klauzuli wykonalności termin przedawnienia biegnie na nowo i następuje jego przerwanie dopiero w momencie złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji.

Następnym działaniem wierzyciela w sprawie niniejszej było skierowanie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego początkowo do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczecinku w dniu 25 lipca 2006 roku, a potem do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Choszcznie J. B., który prowadził je w dalszym ciągu. Co do zasady czynność ta przerywa bieg przedawnienia, bowiem bez wątpienia zmierza ona do wyegzekwowania roszczenia. Jednakże w orzecznictwie sądów powszechnych przyjęto, iż w przypadku umorzenia w przyszłości postępowania egzekucyjnego w oparciu o art 823 k.p.c. następuje zniweczenie skutków wszczęcia egzekucji dla przerywania biegu przedawnienia. Pogląd ten wyprowadzono poprzez odpowiednie stosowanie do tej sytuacji przepisu art 182 § 2 k.p.c. Podzielając, co do zasady tenże pogląd, zgłosić należy jednakże do niego pewne zastrzeżenia.

W myśl przepisu art. 796 § 1 k.p.c., wniosek o wszczęcie egzekucji składa się stosownie do właściwości sądowi lub komornikowi. We wniosku tym należy wskazać świadczenie, które ma być spełnione, oraz sposób egzekucji. Do wniosku lub żądania należy dołączyć tytuł wykonawczy (art. 797 § 1 KPC). Ponadto wierzyciel może w jednym wniosku wskazać kilka sposobów egzekucji przeciwko temu samemu dłużnikowi. Spośród kilku sposobów egzekucji wierzyciel powinien zastosować najmniej uciążliwy dla dłużnika; jeżeli egzekucja z jednej części majątku dłużnika oczywiście wystarcza na zaspokojenie wierzyciela, dłużnik może żądać zawieszenia egzekucji z pozostałej części majątku (art. 799 k.p.c.). Precyzyjne sformułowanie egzekwowanego świadczenia pozwala na określenie granic egzekucji. Organ egzekucyjny jest związany treścią wniosku, co oznacza, że nie może egzekwować świadczenia w zakresie szerszym niż wskazany we wniosku. Również określenie sposobu egzekucji jest w zasadzie dla organu egzekucyjnego wiążące (nie jest dopuszczalne prowadzenie egzekucji ze składników majątku dłużnika niewskazanych we wniosku) (z pewnymi wyjątkami, które w sprawie niniejszej nie znajdują zastosowania). Określając sposób egzekucji świadczeń pieniężnych, wierzyciel wskazuje bowiem z jakich składników majątku dłużnika ma być prowadzona egzekucja. I tu dochodzimy do najistotniejszej konkluzji, iż wszczęcie tzw. właściwego postępowania egzekucyjnego należy odróżnić od wszczęcia egzekucji. Do wszczęcia właściwego postępowania egzekucyjnego dochodzi z chwilą złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji. Wszczęcie egzekucji zaś, co do zasady, następuje w momencie dokonania pierwszej czynności egzekucyjnej (art. 805 k.p.c.). W egzekucji świadczeń pieniężnych pierwszą czynnością egzekucyjną jest zajęcie określonego składnika majątku dłużnika. Nadto w przypadku postępowania egzekucyjnego mamy do czynienia z wielością egzekucji, zgodnie z zasadą, iż tyle egzekucji ile sposobów egzekucji prowadzonych w danym postępowaniu. Odrębnie prowadzona jest egzekucja z nieruchomości, ruchomości, wierzytelności. I w tym miejscu wskazać należy, iż w/w pogląd o skutkach art 823 k.p.c. ma zastosowanie do sytuacji, w której to całość postępowania egzekucyjnego tj. wszystkie egzekucje w taki sposób się kończą. Gdy tymczasem różny jest los różnych egzekucji nie można już tak twierdzić. Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w sprawie niniejszej, albowiem w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego prowadzono również egzekucję z dwóch nieruchomości. Pierwsza z nich stanowiła własność dłużniczki G. P., druga zaś współwłasność M. P. i H. P.. Egzekucja w przypadku pierwszej nieruchomości wszczęta poprzez jej zajęcie w dniu 31 sierpnia 2007 roku zakończyła się przejęciem jej przez wierzyciela hipotecznego we wrześniu 2009 roku, a zatem nie została ona umorzona w trybie art 823 k.p.c. i nie ma żadnych powodów do tego, aby w tym przypadku stosować odpowiednio skutki z art 182 k.p.c. To postępowanie nie było nawet zawieszone, dlatego też w ocenie Sądu w okresie od 31 sierpnia 2007 roku do początku 2010 roku przedawnienie nie biegło, przynajmniej w stosunku do tej dłużniczki, bowiem prowadzona była przedmiotowa egzekucja. Po jej zakończeniu tj. po zatwierdzeniu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji zaczął biec ponownie, z uwagi na to, iż pozostała część postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec tej dłużniczki została rzeczywiście umorzona w trybie art 823 k.p.c. Jeżeli chodzi o drugą nieruchomość, która stanowiła współwłasność drugiej z powódek tj. M. P., to również w tym przypadku przedawnienie przez pewien okres nie biegło tj. od dnia 09 sierpnia 2006 roku (data zajęcia) do dnia 04 sierpnia 2011 roku (data umorzenia postępowania). W tym miejscu zwrócić należy uwagę na to, iż egzekucja z tej nieruchomości prowadzona była zgodnie z wnioskami wierzyciela i umorzona została w trybie art 985 § 1 k.p.c., a nie art 823 k.p.c. Tym samym również do okresu prowadzenia tego postępowania nie znajdzie zastosowanie art 182 k.p.c. Zatem termin przedawnienia zaczął biec ponownie w dniu 05 sierpnia 2011 roku. Jednocześnie nie został on

przerwany przez ponowne złożenie wniosku egzekucyjnego przez wierzyciela, bowiem w tym przypadku egzekucja rzeczywiście została umorzona w trybie art 823 k.p.c. po uprzednim jej zawieszeniu. Już zatem powyższe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż roszczenie to nie jest cały czas przedawnione, nawet gdyby nie było żadnych dalszych czynności egzekucyjnych, które przerwałyby bieg terminu przedawnienia, a takie przecież były w postaci wniosku o wydanie trzeciego tytułu wykonawczego, wniosku o wpis hipoteki przymusowej i wreszcie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego pierwotnego wierzyciela. Ostatnią czynnością przerywającą bieg terminu przedawnienia było wszczęcie egzekucji przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Żyrardowie A. D. w dniu 14 listopada 2016 roku, a zatem bezapelacyjnie przed upływem 10 lat liczonych od dnia 05 sierpnia 2011 roku, czy od stycznia 2010 roku. Nadto, nawet gdyby wszystkich tych czynności nie było to w ocenie Sądu Okręgowego przerwanie biegu terminu przedawnienia nastąpiło również na skutek wniosku nowego wierzyciela o wydanie tytułu wykonawczego na rzecz następcy prawnego, co miało miejsce w czerwcu 2015 roku, a zatem przed upływem okresu 10 lat od dnia nadania klauzuli wykonalności na rzecz pierwotnego wierzyciela (11 maja 2006 roku). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 listopada 2011 roku sygn. akt IV CSK 156/11 wnioski o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na podstawie art. 788 KPC przerywa bieg terminu przedawnienia. Jednocześnie Sąd Najwyższy wskazał, iż przerywa bieg terminu przedawnienia tylko taki wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, którego konieczność wynika z przyczyn leżących po stronie dłużnika. Konieczność podjęcia czynności przerywającej bieg przedawnienia musi więc zostać wymuszona przez dłużnika. Czynność, której potrzeba podjęcia nie została wywołana przez dłużnika, lecz przez wierzyciela zmierza pośrednio do dochodzenia roszczenia. Jednocześnie w uzasadnieniu tegoż orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, iż Złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art 788 k.p.c. jest wymuszone przez zachowanie dłużnika, albowiem to trwająca od lat bierność dłużnika zmusiła również wierzyciela do poszukiwania zaspokojenia wierzytelności w drodze egzekucji i wystąpienia z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 k.p.c. w celu uzyskania tytułu wykonawczego niezbędnego do wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Z analogiczną sytuacją mamy do czynienia w sprawie niniejszej, bowiem wierzyciel pierwotny został przejęty przez pozwanego. Gdyby dłużnicy wcześniej spełnili roszczenie, nie byłoby konieczności w tej sytuacji uzyskiwać tzw. klauzuli z przejścia praw i obowiązków. Skoro dłużnicy nie spełnili tego roszczenia, to efektem ich działania jest długotrwałość postępowania egzekucyjnego i konieczność wystąpienia przez pozwanego z kolejnym wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności. Stąd też również ta czynność w ocenie Sądu Okręgowego prowadziła do przerwania biegu terminu przedawnienia, w konsekwencji czego roszczenie pozwanego wobec powódek nie jest przedawnione i nie ma podstaw do pozbawienia przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł, jak w punkcie I. sentencji wyroku.

O kosztach niniejszego procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art 98 k.p.c. obciążając nimi w całości solidarnie powódki. Na koszty pozwanego złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalone w oparciu o treść § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, na kwotę 5.400,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.